

No.

Milliyet (İstanbul)

MÜZİK

Ayın konserlerine genel bir bakış

BÜLENT TARCAN

iDİL Biret'in Cemal Reşid Rey'in (Kâtibim) varyasyonlarını çaldığı konserden sonra dinlediğimiz diğer bütün müzik seansları, övülecek bir kalite seviyesini düşürmeden gelip geçtiler. İstanbul'un müzik ortamı için çok iyi bir not. Bunlar arasında dinliyebildiklerim şunlardır: a) Büyükk bir kemançı olan Odnopozof'un resitali. Gerçekten çok üstün kudrette bir kemançının dinledik ama Bach'in, Chaconne'u dışında hayli cılız bir programla yetinilmesi bakımından az doyurucu bir resital sayılabilir. Hele Prokofieff'in hakikaten keman için yazdığı o enfes 1 No. lu sonatı yerine aslı flüt için yazılan bu ikincisine iltifat edişine üzüldüm. Genç piyanistimiz Ergican'ın bu çapta bir aristleşlik edişi bizlere kıvanç veriyor. Çok süküür bu gibi işlere genç kuşak artistlerimiz el atmağa başladı ve geç bile kaldılar. b) Zamanımızın en değerli piyano düeti (Kontarski) lerin seansı, nâdiren dinleme imkânı bulduğumuz eserleri sunması yönünden müzikseverler için çok önemli ve değerli sayılır. Debussy'den (en blanc et en noir) ve Strawinsky'den sonat gibi eserleri o derece perfeksiyon içinde dinlemek gerçekten büyük şanstır. Kontarski'lerin modern literatürün en ileri eserlerini tanıtmaya yolundaki emekleri dünyaca takdir edilir. Buna rağmen Boulez ve Stockhausen'in denemeleri yerine bizlere çok daha içlerinde bir seyler bulunan) eserler dinletebilirlerdi. c) Georg Singher'in orkestramıza her zaman taze bir kudret aşılıyor. batonu sayesinde güzel bir konser yönettiğini sadece öğrendim, zira gidemedim. Celâl'in obua'sının Mozart'ı iyice dile getirmis olduğuna kaniim. d) Hikmet Şimşek de orkestramızı iki hafta önceki Pazar Konserinde yönetti. Bu genç, titiz vakûr ve ölçülü şef, ekonomik jestleri ve sade interpretasyonuna rağmen halka tesir etmeği bilenlerden. Bence önemli bir idare problemi yaratan Schumann'ın 4 üncü Senfonisinde orkestramızdan, bu eseri yöneten belli başlı yabancı şefler derecesinde netice aldı. Eseri, ağdahî orkestrasyonunun ve mübâlîgâlı tekrarlarının sürenliklîyebileceği monotonluktan kurtarmasını bildi. Bizden bir partisyon olarak H. F. Alnar'ın prelûd ve iki dansı yerine bir başkasını koymasını tercih ederdim. Meselâ Adnan Saygun'un 1inci senfonisi neye olmasın? Aynı konserde minyon piyanistimiz Hülya Saydam, dinliye dinliye gına getirdiğimiz Çaykovski'nin piyano konçertosuna, yine de taze, çekici ve sürükleyici bir çeşni katabildi. Bu gerçek başarıya rağmen genç virtüozlarımıza yalvarıyorum: Ne olur biraz himmet edin de şu harçâlem repertuardan kurtulmağa çalışın. Dirlendirin biraz şu tanınmış şaheserleri.